

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av det tillämpningsprotokoll som upprättats mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om förfarandena för fullgörande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att riksdagen ska godkänna ett tillämpningsprotokoll om återtagande av personer som vistas olagligt i landet, vilket ingåtts mellan Republiken Finland och Ryska federationen, samt en lag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen.

Avtalen om återtagande och de tillämpningsprotokoll som hänför sig till dem har en central roll i hanteringen av olaglig invandring. Personer som vistas olagligt inom Finlands territorium ska kunna återsändas snabbt och effektivt till en tredjestat. Både bilaterala återtagandavtal och återtagandavtal ingångna av Europeiska unionen som är giltiga i Finland har visat sig vara nyttiga redskap för återsändande av personer som vistas olagligt i landet. Genom avtalen underlättas det praktiska samarbetet med den mottagande staten, eftersom avtalen innehåller regler om både principerna och förfarandena för återtagande.

År 2006 undertecknade Europeiska unionen och Ryssland ett avtal om återtagande. Enligt artikel 20 i avtalet ska Europeiska unionens medlemsstater och Ryssland upprätta tillämpningsprotokoll med bestämmelser om de punkter som nämns i artikeln. Med hänvisning till denna artikel har Finland och Ryssland förhandlat om ett bilateralt tillämpningsprotokoll. Tillämpningsprotokollet träder i kraft trettio dagar efter det datum då den gemensamma kommittén för återtagande i enlighet med avtalet har informerats om tillämpningsprotokollet och om att avtalsparterna har genomfört de nationella förfaranden som är nödvändiga för att protokollet ska träda i kraft.

Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet samtidigt som protokollet träder i kraft.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	6
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	6
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	6
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	7
DETALJMOTIVERING	8
1 TILLÄMPNINGSPROTOKOLLETS INNEHÅLL OCH DESS FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	8
2 LAGFÖRSLAG	11
3 IKRAFTTRÄDANDE	12
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE SAMT BEHANDLINGSORDNING ..	12
4.1 Behovet av riksdagens samtycke	12
4.2 Behandlingsordning	13
LAGFÖRSLAG	14
Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i tillämpningsprotokollet mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om förfarandena för fullgörande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande	14
PROTOKOLLETS TEXT	15

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Personer som vistas olagligt inom Finlands territorium ska kunna återsändas snabbt och effektivt till en tredjestat. För avlägsnande ur landet krävs alltid ett beslut av den behöriga myndigheten. För att underlätta verkställandet av ett beslut om avlägsnande ur landet kan man ingå avtal om återtagande. De gällande bilaterala avtalen om återtagande samt de avtal som Europeiska unionen ingått har visat sig vara nyttiga hjälpmedel vid återsändande av personer som vistas olagligt i landet, och avtalen om återtagande har en central position i hanteringen av olaglig invandring. Genom avtalen underlättas de praktiska arrangemangen i frågor som gäller avlägsnande ur landet, eftersom de innehåller klara regler om förutsättningarna för återtagande och om hur en person som olagligt vistas i landet kan återsändas till den andra avtalsstaten.

Ett avtal om återtagande utgör inte en grund för avlägsnande ur landet, utan är ett redskap för verkställandet av ett beslut om avlägsnande. Ansökan om återtagande enligt ett sådant avtal görs av den myndighet som fattar beslutet om avlägsnande ur landet. En ansökan om återtagande görs skriftligt och beroende på avtalet antingen på en bestämd blankett eller formfritt.

Finland har bilaterala avtal om återtagande med Estland (FördrS 70/1996), Lettland (FördrS 16/1997), Litauen (FördrS 58/1997), Bulgarien (FördrS 96/1998), Rumänien (FördrS 57/2001) och Schweiz (FördrS 66/2010). Också i den nordiska överenskommelsen om upphävande av passkontrollen vid de internordiska gränserna (FördrS 10/1958) ingår en skyldighet till återtagande. De nordiska länderna kan under vissa förutsättningar återsända personer som olagligt vistas inom deras territorium.

Europeiska unionen har avtal om återtagande med följande tredjeländer: Hongkong (avtalet trädde i kraft 1.3.2004), Macao (1.6.2004), Sri Lanka (1.5.2005), Albanien (1.5.2006), Ukraina (1.1.2008), f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (1.1.2008), Bosnien och Hercegovina (1.1.2008), Mon-

tenegro (1.1.2008), Serbien (1.1.2008), Moldavien (1.1.2008), Pakistan (1.12.2010) och Georgien (1.3.2011). Diskussioner om att ingå avtal om återtagande har dessutom förts med flera andra tredjeländer. Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande (EGT nr L 129/40, 17.5.2007) undertecknades den 25 maj 2006. Avtalet trädde i kraft den 1 juni 2007.

Med hänvisning till artikel 20 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande inledde Finland och Ryssland förhandlingar om ett bilateralt tillämpningsprotokoll hösten 2007 i syfte att förverkliga målen inom Europeiska unionens och Finlands återsändandepolitik. Tillämpningsprotokollet mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om förfarandena för fullgörande av avtalet av den 22 maj 2006 mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande, nedan tillämpningsprotokollet, undertecknades i S:t Petersburg den 12 december 2010 vid ett möte mellan statsministern och premiärministern.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i tillämpningsprotokollet som hör till området för lagstiftningen i enlighet med 95 § 1 mom. i grundlagen.

Tillämpningsprotokollet finns bifogat i slutet av denna proposition.

2 Nuläge

I enlighet med principerna för den internationella rätten har stater rätt att reglera rörelser över sina gränser. Stater har även rätt att reglera förutsättningarna för inresa, vistelse, avlägsnande ur landet och naturalisation gällande andra än sina egna medborgare. Staten har en skyldighet att återta sina egna medborgare. Det finns dock ingen skyldighet enligt den internationella rätten att återta medborgare i ett annat land.

Staternas rätt att reglera personers inresa och avlägsnande ur landet begränsas av sådana internationella överenskommelser och principer som är bindande för staten. Bland dessa överenskommelser kan nämnas kon-

ventionen angående flyktingars rättsliga ställning och därtill hörande protokoll (FördrS 77—78/1968), europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna (FördrS 18—19/1990) samt FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (FördrS 59—60/1989).

Bekämpningen av olaglig invandring utgör en viktig del av Europeiska unionens gemensamma invandringspolitik. Vid bekämpningen av olaglig invandring ska förbudet mot återsändande beaktas till fullo och de grundläggande fri- och rättigheterna hos dem som ska återsändas och deras människovärde respekteras. Frivilligt återvändande bör vara det primära alternativet. Vidare bör samarbetet med tredjeländer intensifieras.

EU:s gemensamma återvändandepolitik är en väsentlig del av unionens kamp mot olaglig invandring, varför återtagandeklausuler också har införts i omfattande samarbetsavtal mellan Europeiska unionen och tredjestater. Personer som inte har, eller inte längre har, rätt att vistas inom unionens territorium, bör avlägsnas sig frivilligt. I annat fall ska de kunna avlägsnas med kraftåtgärder.

I återtagandeeftersättningar ingår vanligtvis både generella bestämmelser om situationer för återsändande samt förutsättningarna för återsändande och detaljerade bestämmelser om de förfaranden som ska tillämpas. Ibland avtalas det om detaljerade kommunikationsförfaranden och information om myndigheterna i ett särskilt protokoll.

I artikel 20 i avtalet om återtagande mellan EU och Ryssland konstateras det att Ryssland och EU:s medlemsstater ska ingå tillämpningsprotokoll som ska innehålla regler för följande punkter: behöriga myndigheter, gränsövergångsställen, utbyte av information om kontaktpunkter samt språken i förbindelserna; formerna för återtagande enligt det påskyndade förfarandet; villkoren för överföringar med eskort, inbegripet transitering av tredjelandsmedborgare och statslösa personer med eskort; bevis förutom dem som förtecknas i bilagorna 2—5 till detta avtal; förfarandet för de utfrågningar som föreskrivs i artikel 9 i detta avtal; om så behövs specifika arrangemang gällande tidsfrister för handlägg-

ningen av ansökningar om återtagande i enlighet med artikel 11.2 i detta avtal.

Det tillämpningsprotokoll som avses här har gjorts upp för fullgörandet av avtalet om återtagande mellan EU och Ryssland med stöd av en särskild bestämmelse om bemyndigande som ingår i avtalet om återtagande, dvs. ovan nämnda artikel 20. Den egentliga skyldigheten till återtagande grundar sig på huvudavtalet, dvs. avtalet mellan Europeiska unionen och Ryssland om återtagande.

Enligt 9 § 3 mom. i grundlagen får finska medborgare inte hindras att resa in i landet, landsförvisas eller mot sin vilja utlämnas eller föras till ett annat land. Enligt 9 § 4 mom. i grundlagen regleras rätten för utlänningar att resa in i Finland och att vistas i landet genom lag. En utlänning får inte utvisas, utlämnas eller återsändas, om han eller hon till följd härav riskerar dödsstraff, tortyr eller någon annan behandling som kränker människovärdet.

I utlänningslagen (301/2004) ingår bestämmelser om förutsättningarna för inresa i Finland och vistelse i Finland för utlänningar. Enligt 2 § i utlänningslagen tillämpas utlänningslagen och de bestämmelser som utfärdas med stöd av den på utlänningars inresa och utresa samt på deras vistelse och arbete i Finland. I 11 § i utlänningslagen föreskrivs om villkoren för inresa. Av en utlänning som kommer till Finland krävs det enligt det nämnda lagrummet att han eller hon har ett sådant giltigt resedokument som förutsätts och som berättigar till gränsövergång. Vidare ska han eller hon ha ett sådant giltigt visum, uppehållstillstånd, uppehållstillstånd för arbetstagare eller uppehållstillstånd för näringsidkare som krävs, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller ett internationellt fördrag som är bindande för Finland. I lagen ingår också krav gällande utlänningars inresa i landet som hänför sig till vistelsens syfte och till utkomsten under vistelsen. Utlänningens inresa förutsätter också att han eller hon inte har meddelats inreseförbud och att han eller hon inte anses äventyra allmän ordning och säkerhet, folkhälsan eller Finlands internationella förbindelser.

Bestämmelser om villkor för tredjelandsmedborgares inresa för en tid på tre månader

samt om nekad inresa för tredjelandsmedborgare finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), nedan kodexen om Schengengränserna. I 10 kap. i utlänningslagen föreskrivs det om inresa för familjemedlemmar till medborgare i Europeiska unionen och därmed jämförbara personer, när inresan baserar sig på Europeiska unionens bestämmelser om fri rörlighet.

I utlänningslagen ingår bestämmelser om grunderna för avvisning och utvisning, om meddelande och återkallande av inreseförbud, om förbud mot tillbakasändning, hörande och helhetsbedömning samt om behöriga myndigheter. Avlägsnande ur landet förutsätter att det fattas ett avvisningsbeslut eller ett utvisningsbeslut om utlänningsen och att beslutet verkställs.

Med avvisning avses i 142 § i utlänningslagen både att en utlännings inresa hindras vid gränsen när han eller hon kommer till landet, dvs. avvisning vid gränsen, och avlägsnande ur landet av en utlänning som redan har kommit till landet. Det är också fråga om avvisning då en person som utomlands har beviljats uppehållstillstånd kommer till Finland (till ett gränsövergångsställe) för första gången, och inte längre uppfyller förutsättningarna för inresa.

Utvisning är det förfarande som tillämpas då en person som vistas i landet med stöd av ett uppehållstillstånd avlägsnas ur landet. Enligt 143 § i utlänningslagen tillämpas utvisning som metod för avlägsnande ur landet även då uppehållstillståndets giltighet har gått ut och utlänningsen fortfarande vistas i landet.

Migrationsverket, polisen eller gränskontrollmyndigheten fattar beslut om avvisning. Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan fatta beslut om avvisning inom högst tre månader från utlännings inresa. Om mera än tre månader har förflutit från inresan är det Migrationsverket som fattar beslut om avvisning på framställning av gränskontrollmyndigheten eller polisen eller på eget initiativ. Migrationsverket fattar alltid beslutet om avvisning om utlänningsen har sökt uppehållstillstånd på grund av internationellt skydd eller tillfälligt skydd och uppehållstillstånd inte

beviljas. Beslut om nekad inresa med stöd av kodexen om Schengengränserna fattas av gränskontrollmyndigheten.

I samband med beslut om avvisning eller utvisning kan utlänningsen meddelas ett inreseförbud som gäller hela Schengenområdet eller bara Finland. Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan i samband med avvisningsbeslutet meddela ett inreseförbud på högst två år. Ett längre inreseförbud kräver att de nämnda myndigheterna gör en framställning till Migrationsverket, som fattar beslut i ärendet.

Beslut om utvisning fattas alltid av Migrationsverket. Ett utvisningsärende inleds på framställning av polisen (eller gränskontrollmyndigheten) eller på Migrationsverkets eget initiativ. Ett beslut om avlägsnande ur landet förutsätter alltid att utlänningsen faktiskt är i landet.

Med tredjelandsmedborgare avses enligt utlänningslagen personer som inte är unionsmedborgare eller därmed jämförbara personer (medborgare i Island, Liechtenstein, Norge eller Schweiz) utan medborgare i något annat land. Ryska medborgare är sålunda tredjelandsmedborgare.

Enligt 21 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättsskipningsorgan. Enligt 22 § i grundlagen ska det allmänna se till att de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna tillgodoses.

Bestämmelser om sökande av ändring och om verkställbarheten av beslut ingår i 13 kap. i utlänningslagen som gäller rättsskydd. Enligt 190 § i utlänningslagen får ändring sökas i beslut som fattats av Migrationsverket, polisen eller gränskontrollmyndigheten och som avses i den lagen genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Enligt 200 § i utlänningslagen får ett beslut om avlägsnande ur landet, som får överklagas genom besvär, inte verkställas förrän beslutet har vunnit laga kraft, om inte något annat föreskrivs i utlänningslagen. Ett avvisningsbe-

slut får dock enligt 201 § 1 mom. i utlänningslagen verkställas även om det överklagats, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat. I praktiken har detta inneburit att ett beslut om avlägsnande ur landet efter förvaltningsdomstolens beslut får verkställas utan laga kraft. Ett avvisnings- eller utvisningsbeslut kan verkställas innan det vunnit laga kraft, om den som ska avvisas eller utvisas i två ojäviga vittnens närvaro meddelar att han eller hon samtycker till verkställigheten och undertecknar en anteckning om detta i beslutet.

Det beslut om nekad inresa som gränskontrollmyndigheten fattat med stöd av kodexen om Schengengränserna får överklagas hos förvaltningsdomstolen. En ändringsansökan förhindrar inte att beslutet verkställs.

I 4 § 2 mom. i utlänningslagen föreskrivs det att bestämmelserna om polisundersökning i polislagen (493/1995) ska tillämpas på polisens utredning av förutsättningarna på polisen inresa, vistelse i landet och avlägsnande ur landet.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att riksdagen ska godkänna det tillämpningsprotokoll om återtagande som upprättats mellan Finland och Ryssland samt att tillämpningsprotokollet ska sättas i kraft nationellt. Propositionen innehåller ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen.

Syftet med tillämpningsprotokollet är att främja och förstärka samarbetet mellan Finland och Ryssland inom ramen för de internationella insatserna för att bekämpa olaglig invandring på grundval av internationella avtal och ömsesidighet.

Tillämpningsprotokollet innehåller bestämmelser om förfarandena för fullgörande av avtalet om återtagande mellan Finland och Ryssland, enligt vilka avtalsparterna förbinder sig att återta både sina egna medborgare och sådana tredjelandsmedborgare som har inrest i avtalspartens territorium efter att ha vistats eller varit bosatta inom den andra avtalspartens territorium eller passerat genom detta. De bestämmelser som hänför sig till

förfarandet gäller behöriga myndigheter, ansökan om återtagande och svar på den, andra handlingar, utfrågning, ansökan om transitering och svar på den, återtagande och transitering, eskort för den person som ska återtas eller transiteras, kostnader, det språk som ska användas samt konsultationer och möten med sakkunniga. När det gäller förfarandet ska det säkerställas att individens grundläggande fri- och rättigheter och mänskliga rättigheter genomförs i Finland.

4 Propositionens konsekvenser

Under de senaste fyra åren har närmare tusen personer återsänts från Finland till Ryssland. Det är viktigt att det finns klara regler om förfarandet vid eventuella kommande situationer där avlägsnande ur landet blir aktuellt antingen från Finland eller till Finland.

Genom propositionen förtydligas förutsättningarna för och förfarandet vid återsändande till Ryssland av personer som vistas olagligt i Finland. Genom protokollet blir myndigheternas verksamhet effektivare och snabbare.

Tillämpningsprotokollet kan även bidra till att påskynda återsändandeprocessen genom att förkorta den tid som personen som väntar på återsändande vistas i landet. Kostnadsinsparingar uppstår i synnerhet om den tid blir kortare som en person som tagits i förvar med stöd av 121 § i utlänningslagen och som väntar på återsändande vistas i landet. T.ex. dygnsavgiften per person i Helsingfors förvarsenhet är ca 180 euro. Vid uppskattningen av kostnaderna har man förutom enhetens drifts- och förvaltningsutgifter beaktat dagpenningen på två euro som utbetalas till personerna i fråga.

5 Beredningen av propositionen

De nödvändiga förhandlingarna om protokollet har förts mellan Finland och Ryssland. Till den delegation som statsrådet tillsatte den 16 augusti 2007 ingick såsom medlemmar företrädare för inrikesministeriet, utrikesministeriet och Utlänningsverket (numera Migrationsverket). Avtalet om återtagande undertecknades i S:t Petersburg i december

2010 under ett möte mellan Finlands statsminister och Rysslands premiärminister.

Regeringspropositionen har beretts vid inrikesministeriets migrationsavdelning.

Utlåtande om propositionen har begärts hos statsrådets kansli, utrikesministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, justitiekanslersämbetet, riksdagens justitieombudsmans kansli, högsta förvaltningsdomstolen, Helsingfors förvaltningsdomstol, Migrationsverket, minoritetsombudsmannens byrå, dataombudsmannens byrå, Flyktingrådgivningen rf, Finlands flyktinghjälp rf, Finlands Röda Kors och Amnesty International Finländska sektionen rf. Utlåtande begärdes också hos inrikesministeriets polisavdelning, gränsbevakningsavdelning och enhet för juridiska frågor. I utlåtandena föreslogs främst korrigeringar eller ändringsförslag av teknisk natur. I vissa utlåtanden önskades det också närmare beskrivningar av när det är fråga om avtalsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen. I ett av utlåtandena föreslås det att man närmare ska redogöra för att tillämpningsprotokollet som en EU-fråga hör till de ärenden som ska behandlas vid statsrådets allmänna sammanträde. I gränsbevakningsavdelningens utlåtande konstateras det att gränsbevakningsväsendet får lämna ut uppgifter ur sina personregister endast till de i avtalen om återtagande avsedda myndigheter som utför gränsövervakning och gränskontroll. En närmare utredning med anledning av det utlåtandet finns i nästa avsnitt. Det konstaterades inte i något utlåtande att tillämpningsprotokollet inte bör eller inte kan godkännas.

6 Samband med andra propositioner

Enligt 39 § 1 mom. 4 punkten i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet (579/2005) får gränsbe-

vakningsväsendet lämna ut uppgifter ur sina personregister endast till de myndigheter som utför gränsövervakning och gränskontroll och som avses i överenskommelserna om återtagande. Enligt tillämpningsprotokollet mellan Finland och Ryssland är Rysslands behöriga myndigheter Federala migrations-tjänsten, Ryska federationens utrikesministerium och Federala säkerhetstjänsten. De behöriga myndigheterna enligt protokollet är sålunda också andra än de myndigheter som utför gränsövervakning och gränskontroll. Avsikten är att den nämnda 39 § 1 mom. 4 punkten ska ändras genom ett författningsprojekt som pågår vid inrikesministeriet (regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet och lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet samt av vissa lagar som har samband med dem) så att gränsbevakningsväsendet kan lämna ut uppgifter som gäller återtagandearbenden också till alla behöriga myndigheter som anges i tillämpningsprotokollet. Avsikten är att 30 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet ska ändras genom att lägga till ett nytt 5 mom., där det föreskrivs om utlämnande av uppgifter till de behöriga myndigheter som avses i överenskommelserna om återtagande. Bestämmelsen behövs eftersom de behöriga myndigheter som avses i överenskommelserna i vissa fall även kan vara andra myndigheter än de polismyndigheter som anges i paragrafens 2 mom. eller myndigheter som har till uppgift att trygga rätts- och samhällsordningen, upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller förebygga och utreda brott och sörja för att brott blir föremål för åtalsprövning. Avsikten är att propositionen med dessa ändringsförslag ska lämnas till riksdagen under vårsessionen 2012.

DETALJMOTIVERING

1 Tillämpningsprotokollets innehåll och dess förhållande till lagstiftningen i Finland**Artikel 1. Behöriga myndigheter**

Enligt stycke 1 i artikeln är de behöriga myndigheter som ansvarar för fullgörandet av avtalet om återtagande i Finland Migrationsverket, polisen och gränsbevakningsväsendet och i Ryssland den centrala myndigheten Federala migrationstjänsten samt Ryska federationens utrikesministerium och Federala säkerhetstjänsten.

Enligt stycke 2 ska parterna utan dröjsmål informera varandra via diplomatiska kanaler om ändringar som gjorts i förteckningen över behöriga myndigheter i stycke 1.

Enligt stycke 3 ska parterna för att fullgöra tillämpningsprotokollet via diplomatiska kanaler utbyta information om de behöriga myndigheternas ansvarsfördelning och kontaktuppgifter inom 30 dagar från det datum då protokollet träder i kraft.

Parterna ska i enlighet med stycke 4 utan dröjsmål informera varandra via diplomatiska kanaler om ändringar i de behöriga myndigheternas ansvarsfördelning och kontaktuppgifter.

Enligt 151 och 152 § i utlänningslagen är polisen och gränskontrollmyndigheten samt Migrationsverket behöriga myndigheter. Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska vidta åtgärder för att avvisa eller utvisa en utlänning, om utlänningen inte uppfyller villkoren för inresa eller vistelse i landet. Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan fatta beslut om avvísning inom tre månader från utlänningens inresa. Efter denna tid ska polisen eller gränskontrollmyndigheten göra en framställning till Migrationsverket om avvísning eller utvisning av utlänningen, om Migrationsverket inte redan har vidtagit åtgärder för att avlägsna utlänningen ur landet. Migrationsverket beslutar alltid om avvísning, om över tre månader har förflutit från utlänningens inresa eller om utlänningen har ansökt om uppehållstillstånd på grund av internationellt skydd eller tillfälligt skydd. Beslut om utvisning kan endast fattas av Migrationsverket.

I protokollet uppges de behöriga myndigheterna i enlighet med Finlands gällande lagstiftning.

Artikel 2. Ansökan om återtagande samt svar på den

Enligt stycke 1 i artikeln ska ansökan om återtagande och svar på den sändas och tas emot av den behöriga myndigheten i Republiken Finland och den behöriga centrala myndigheten i Ryska federationen.

I stycke 2 förutsätts det att ansökan om återtagande sänds per post eller med kurir. Svaret på ansökan om återtagande sänds per post eller med kurir och dessutom med teknisk utrustning som är avsedd för överföring av handlingar. En mottagen ansökan om återtagande och ett mottaget svar bekräftas genom kvittering.

Enligt stycke 3 ska en ansökan om återtagande av en person som anhållits på den begärade partens gränsområde efter att olagligt ha överskridit riksgränsen mellan Ryssland och Finland vid påskyndat förfarande sändas mellan de befullmäktigade i gränsärenden som med stöd av gränsordningsöverenskommelsen verkar vid riksgränsen mellan Finland och Ryssland inom den tid som anges i artikel 6.3 i avtalet om återtagande och svaret på ansökan inom den tid som anges i artikel 11.3 i avtalet. I övriga fall ska en ansökan om återtagande som uppgjorts vid påskyndat förfarande samt svaret på den sändas mellan den behöriga myndigheten i Republiken Finland och den behöriga centrala myndigheten i Ryska federationen.

Bestämmelserna i artikeln gäller myndighetsförfarandet i praktiken och hänför sig inte till området för lagstiftningen. Myndigheterna agerar med stöd av de allmänna bestämmelserna i förvaltningslagen samt regleringen av myndighetsverksamhet. Det är fråga om myndighetsverksamhet i praktiken då ansökan om återtagande tas emot.

Ändringarna av 39 § 1 mom. 4 punkten i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet (579/2005) och 30 § i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet hänför sig till informationsutbytet mellan myndigheterna. I

avsnitt 6 Samband med andra propositioner redogörs det närmare för ändringarna.

Artikel 3. Övriga handlingar

I stycke 1 bestäms det att om den begärande parten anser att andra handlingar än de som nämns i bilaga 2-5 i avtalet om återtagande kan ha väsentlig betydelse vid fastställandet av medborgarskapet för den som ska återtas eller vid konstaterandet av grunderna för återtagande av tredjeländers medborgare eller personer utan medborgarskap, kan dessa handlingar fogas till den ansökan om återtagande som sänds till den anmodade parten.

Enligt stycke 2 ska den anmodade parten besluta huruvida de handlingar som nämns i stycke 1 i denna artikel ska beaktas vid behandlingen av ansökan om återtagande.

Bestämmelserna i artikeln gäller myndighetsförfarandet i praktiken och hänför sig inte till området för lagstiftningen.

Artikel 4. Utfrågning

Den i artikeln fastställda skyldigheten för Finland att ordna utfrågningar hör till området för lagstiftningen, eftersom den som utfrågas är en individ och bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter enligt 80 § i grundlagen ska utfärdas genom lag.

I stycke 1 bestäms det att om den begärande parten inte kan förete någon av de handlingar som räknas upp i bilaga 2 och 3 till avtalet om återtagande, ska den anmodade parten på den begärande partens önskan, vilken har uppgetts i punkt D i ansökan om återtagande, utfråga den person som ska återtas för att klarlägga hans eller hennes medborgarskap.

Enligt stycke 2 ska utfrågningen för den finska partens del genomföras av Republiken Finlands diplomatiska eller konsulära ombud eller en representant för den behöriga myndigheten i Ryska federationen. För den ryska partens del genomförs utfrågningen av Ryska federationens representant för den behöriga centrala myndigheten vid en diplomatisk beskickning eller ett konsulat i Republiken Finland. Om det inte finns någon sådan representant, utfrågas personen av en tjänsteman vid Ryska federationens diplomatiska beskickning eller konsulat i Republiken Finland.

När den anmodade parten mottagit ansökan om återtagande och samtidigt en begäran om utfrågning, ska parten enligt artikel 4.3 ordna utfrågning inom 7 kalenderdagar. Tidsfristerna för behandling av ansökan om återtagande börjar i detta fall löpa från det datum då den anmodade parten har meddelat resultatet av utfrågningen, dock senast 10 kalenderdagar efter det att ansökan om återtagande mottogs. Genom tidsfrister som hänför sig till utfrågningen kan man inverka på den tid en person som ska återtas får hållas i förvar.

Enligt 80 § i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. Utfrågningen ska ske i enlighet med utlänningslagen och förvaltningslagen (434/2003). Bestämmelserna i artikeln strider inte mot finsk lagstiftning. Enligt 8 § i utlänningslagen kan en person åläggas att infinna sig för att höras av myndigheten för utredning av ett ärende. Det kan bestämmas att den som inte fullgör skyldigheten att infinna sig ska hämtas. Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i polislagen. När ett förvaltningsärende inleds och behandlas får en part anlita biträde. När ett förvaltningsärende inleds och behandlas är det också tillåtet att anlita ombud, om det inte för utredningen av ärendet eller fastställandet av utlänningsidentitet är nödvändigt att utlänningshörs personligen eller infinna sig. När ärenden som gäller ändringssökande enligt utlänningslagen inleds eller behandlas får en part anlita biträde eller ombud. En utlänning kan åläggas att infinna sig personligen vid domstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Enligt stycke 4 ska en ansökan om återtagande som avses i stycke 3 utan tilläggsutredningar sändas tillbaka till den begärande parten med ett meddelande om resultatet av utfrågningen, om resultatet av utfrågningen inte bestyrker att den person som ska återtas är den anmodade partens medborgare.

Artikel 5. Ansökan om transitering samt svar på den

Enligt artikel 5.1 ska ansökan om transitering göras mellan Republiken Finlands behöriga myndighet och Ryska federationens behöriga centrala myndighet per post eller med kurir minst tio arbetsdagar före den planerade

transiteringen. Mottagandet av en ansökan om transitering bekräftas genom kvittering.

Enligt stycke 2 ska Finlands behöriga myndighet eller Ryska federationens behöriga centrala myndighet besvara ansökan om transitering per post eller med kurir och dessutom med teknisk utrustning som är avsedd för överföring av handlingar senast fem arbetsdagar före den planerade transiteringen. Mottagandet av svaret på en ansökan om transitering bekräftas genom kvittering. Svaret ska innehålla information om huruvida den anmodade parten godkänner transiteringen samt den planerade tidpunkten, det valda gränsövergångsstället vid riksgränsen, transportsättet och användning av eventuell eskort. Bestämmelserna i artikeln gäller myndighetsförfarandet i praktiken och hänför sig inte till området för lagstiftningen.

Artikel 6. Återtagande och transitering

Enligt artikel 6.1 fastställer parterna följande gränsövergångsställen för återtagande och transitering: för den finska parten Helsingfors-Vanda internationella flygplats, Helsingfors och Kotkas hamnar samt alla gränsövergångsställen vid riksgränsen mellan Finland och Ryssland samt för den ryska parten alla gränsövergångsställen vid riksgränsen mellan Ryssland och Finland, alla internationella flygplatser och alla kusthamnar. I tillämpningsprotokollet fastställs inga nya gränsövergångsställen som avviker från den nuvarande situationen.

Enligt stycke 2 ska parterna snarast möjligt via diplomatiska kanaler informera varandra om ändringar i de gränsövergångsställen som avses i stycke 1.

Enligt stycke 3 ska parternas behöriga myndigheter för varje enskilt fall komma överens om datum och klockslag för överförandet av den person som ska återtas, på vilket sätt och via vilket gränsövergångsställe det ska ske samt arrangemangen för transitering. Vid påskyndat förfarande vid riksgränsen mellan Finland och Ryssland ska de befullmäktigade i gränsärenden med stöd av gränsordningsöverenskommelsen avtala om de ärenden som nämns i artikel 13.1 i avtalet om återtagande.

Enligt stycke 4 ska parternas behöriga myndigheter sträva efter att genomföra transiteringen så snabbt som möjligt.

Enligt stycke 5 kan den begärande parten vid behov be den anmodade parten om bistånd vid transiteringen. I sådana fall ska den begärande parten i punkt D i formuläret för ansökan om transitering (bilaga 6 till avtalet om återtagande) ange hurdan hjälp den behöver. Den anmodade parten ska i detta fall i sitt svar uppge om den kan ge den begärda hjälpen.

Bestämmelserna i artikeln gäller delvis myndighetsförfarandet i praktiken och hänför sig inte till området för lagstiftningen. Genom den verksamhet som beskrivs i stycke 3 inverkar man dock i praktiken på individen och på en persons rättigheter och skyldigheter, varför denna verksamhet hör till området för lagstiftningen. I 152 a § i utlänningslagen föreskrivs det om avlägsnande ur landet genom Finlands territorium samt om samarbete i ärendet mellan myndigheten i Finland och den andra staten. Bestämmelserna i artikeln strider inte mot finsk lagstiftning.

Artikel 7. Eskort för den som återtas eller transiteras

I stycke 1 bestäms det att om personen i fråga ska överlämnas med eskort ska den begärande parten i punkt D i avtalets bilaga 1 om ansökan om återtagande och punkt D i bilaga 6 om ansökan om transitering meddela följeslagarnas fullständiga namn, tjänsteställning och passuppgifter.

I stycke 2 bestäms det att om uppgifterna om de följeslagare som nämns i stycke 1 ändras, ska den begärande parten snarast möjligt informera den anmodade parten om detta skriftligen och dessutom med hjälp av teknisk utrustning som är avsedd för överföring av handlingar.

Enligt stycke 3 ska följeslagarna följa den anmodade partens lagstiftning då de vistas på den statens territorium.

Enligt stycke 4 ska följeslagarna vara civilklädda då de utför sitt uppdrag. De får inte bära vapen eller andra föremål vars innehav är begränsat på den anmodade statens territorium. Följeslagarna ska ha med sig handlingar där det framgår att det har avtalats om återtagandet eller transiteringen samt handlingar som intygar deras identitet, tjänsteställning och befogenhet för eskorten.

Enligt stycke 5 ska parternas behöriga myndigheter samarbeta i alla frågor som gäl-

ler följeslagarnas vistelse på den anmodade partens territorium. Den anmodade partens behöriga myndigheter ska vid behov bistå följeslagarna i den utsträckning det är möjligt.

Stycke 3—5 hör till området för lagstiftningen. Enligt 177 § i utlänningslagen kan polisen eller gränskontrollmyndigheten, när den verkställer avlägsnandet av en utlänningsperson ur landet, förordna behövligt antal följeslagare, om trafikmedlets säkerhet eller verkställigheten av ett beslut som gäller avlägsnande ur landet kräver det. En följeslagare kan förordnas också om utlänningspersonen avlägsnar sig ur landet frivilligt utan beslut som gäller avlägsnande ur landet. Den transportör som sköter transporten av utlänningspersonen kan framställa begäran om förordnande av följeslagare.

I 152 a § i utlänningslagen föreskrivs det om avlägsnande ur landet genom Finlands territorium samt om den andra statens behöriga myndighets agerande i detta fall.

Enligt 2 § i polislagen ska polisen i sin verksamhet vara saklig, opartisk och främja försonlighet. Vidare ska polisens åtgärder inte medföra större skada eller olägenhet än vad som är nödvändigt för att en uppgift ska kunna fullgöras. Åtgärderna ska vara motiverade i förhållande till hur viktig och brådskande uppgiften är samt till övriga omständigheter som inverkar på helhetsbedömningen av situationen.

Bestämmelserna i artikeln strider inte mot finsk lagstiftning.

Artikel 8. Kostnader

Enligt artikeln ska den begärande parten inom 30 dagar från det att kostnadsverifikationen uppvisats ersätta de kostnader i euro som återtagandet och transiteringen har orsakat den anmodade parten och som den begärande parten i enlighet med artikel 16 i avtalet om återtagande ska betala.

Enligt artikel 16 i avtalet ska transportkostnader fram till den anmodade statens gränsövergångsställe täckas av den begärande staten. I Finland betalas kostnader i anslutning till återsändande i huvudsak ur anslaget för polisen, eftersom den ansvarar för genomförandet.

Artikel 9. Språk

För att fullgöra bestämmelserna i detta tillämpningsprotokoll ska de handlingar som nämns i artikel 3 i tillämpningsprotokollet och avsnitt III och IV i avtalet om återtagande göras upp på följande språk: för den finska partens del på finska, med en översättning till ryska som bilaga samt för den ryska partens del på ryska, med en översättning till finska som bilaga.

Bestämmelserna i artikeln gäller myndighetsförfarandet i praktiken och hänför sig inte till området för lagstiftningen.

Artikel 10. Konsultering och möten med sakkunniga

Enligt stycke 1 kan parternas behöriga myndigheter i samförstånd ordna möten och konsultation med sakkunniga om frågor som hänför sig till fullgörandet av detta tillämpningsprotokoll.

Enligt stycke 2 ska de behöriga myndigheterna använda engelska vid de konsultationer och möten som nämns i stycke 1, om ingenting annat avtalas.

Bestämmelserna i artikeln gäller myndighetsförfarandet i praktiken och hänför sig inte till området för lagstiftningen.

Artikel 11. Ändringar

Tillämpningsprotokollet får ändras genom en överenskommelse mellan parterna.

Artikel 12. Ikraftträdande och uppsägning

Enligt stycke 1 ska parterna meddela varandra skriftligen när de har genomfört de nationella förfaranden som är nödvändiga för att tillämpningsprotokollet ska träda i kraft.

Enligt stycke 2 träder tillämpningsprotokollet i kraft trettio dagar efter det datum då den gemensamma kommittén för återtagande i enlighet med artikel 20.2 i avtalet om återtagande har informerats om tillämpningsprotokollet och meddelats att avtalsparterna har genomfört de nationella förfaranden som är nödvändiga för att protokollet ska träda i kraft.

Enligt stycke 3 upphör tillämpningsprotokollet att gälla när avtalet om återtagande upphör att gälla.

2 Lagförslag

Vid statsrådets allmänna sammanträde handläggs och avgörs i 3 § 9 punkten i reg-

lementet för statsrådet (262/2003), nedan SRRegl., avsedda åtgärder i anslutning till ärenden som ska avgöras inom Europeiska unionen och ärenden som i fråga om sitt innehåll och sina verkningar kan jämföras med dem, om åtgärderna förutsätter beslut av statsrådet. Med ärenden som ska avgöras inom Europeiska unionen avses alla sådana ärenden och sakkategorier som avgörs inom Europeiska unionen. Den rättsliga grunden för avtalet om återtagande mellan EU och Ryssland är artikel 79.3 (tidigare artikel 63.3 b) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUT C 115, 9.5.2008, konsoliderad version, nedan FEUF. Enligt artikel 20 i avtalet mellan EU och Ryssland om återtagande ska medlemsstaterna och Ryssland ingå tillämpningsprotokoll som ska innehålla regler för de punkter som räknas upp i artikeln. Sålunda är tillämpningsprotokollet en verkställighetsåtgärd för gemenskapens avtal och därmed ett ärende som med stöd av 3 § 9 punkten i SRRegl. ska behandlas vid statsrådets allmänna sammanträde.

I 95 § i grundlagen förutsätts det att de bestämmelser i internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft nationellt genom en särskild ikraftträdandelag. Sådana bestämmelser ska sättas i kraft genom lag även då det materiella innehållet i den nationella lagstiftningen inte behöver ändras som en följd av förpliktelsen. Efter som den materiella lagstiftningen inte behöver ändras för att förpliktelserna i tillämpningsprotokollet mellan Finland och Ryssland ska genomföras, innehåller propositionen endast ett förslag till en blankettlag.

1 §. I paragrafen föreskrivs det att de bestämmelser i tillämpningsprotokollet som hör till området för lagstiftningen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen räknas upp i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Enligt paragrafen ska bestämmelser om sättande i kraft av de andra bestämmelserna i tillämpningsprotokollet samt om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom förordning av statsrådet. Den ändring gällande ikraftsättande av internationella fördrag som gjorts i 95 § 1 mom. i grundlagen trädde i kraft den 1 mars 2012 (1112/2011). Enligt

95 § 1 mom. i grundlagen sätts de bestämmelser i internationella förpliktelser som inte hör till området för lagstiftningen i kraft genom förordning. Med stöd av 80 § i grundlagen ska förordningar utfärdas av statsrådet, om det inte särskilt anges vem som ska utfärda en förordning. Därför föreslås det att bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i tillämpningsprotokollet som inte hör till området för lagstiftningen samt bestämmelser om lagens ikraftträdande ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 Ikraftträdande

Enligt artikel 12 i det tillämpningsprotokoll som gjorts upp mellan Republiken Finland och Ryska federationen träder protokollet i kraft trettio dagar efter det datum då den gemensamma kommittén för återtagande i enlighet med avtalet om återtagande har informerats om tillämpningsprotokollet och om att avtalsparterna har genomfört de nationella förfaranden som är nödvändiga för att protokollet ska träda i kraft.

I enlighet med det som angetts ovan beslutar statsrådet med stöd av 95 § 1 mom. i grundlagen och 3 § 9 punkten i SRRegl. om godkännandet av tillämpningsprotokollet samt utfärdar en förordning om sättande i kraft av protokollet. Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i tillämpningsprotokollet som hör till området för lagstiftningen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet samtidigt som tillämpningsprotokollet träder i kraft.

Tillämpningsprotokollet innehåller inga bestämmelser som enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör till landskapets lagstiftningsbehörighet.

4 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avse-

värd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ska en bestämmelse anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska beskrivas i lag eller om det finns lagbestämmelser om den sak som lagen gäller eller det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken (GrUU 11/2000 rd och GrUU 12/2000 rd.). Tillämpningsprotokollet hör till området för lagstiftningen bl.a. för att bestämmelserna gäller individens rättigheter och skyldigheter.

Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse om en internationell förpliktelse enligt dessa kriterier till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd och GRUU 12/2000 rd).

I tillämpningsprotokollet ingår bestämmelser som hör till området för lagstiftningen och förutsätter riksdagens samtycke. Dessa är artikel 4.3 (ordnande av utfrågning), artikel 6.3 (praktiska arrangemang vid återtagande) och artikel 7.3—5 (eskort för den som återtas eller transiteras). I Finland uppfylls de skyldigheter som hänför sig till detta genom lag-

stiftning, för vilken det redogörs närmare i detaljmotiveringen till artiklarna samt i fråga om information som gränsbevakningsväsendet och polisen ger i avsnitt 6 Samband med andra propositioner i detaljmotiveringen.

4.2 Behandlingsordning

Tillämpningsprotokollet mellan Finland och Ryssland kan inte anses innehålla bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som avses i lagens 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. Enligt regeringens uppfattning kan protokollet godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av protokollet godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås det att

riksdagen godkänner det i S:t Petersburg den 12 december 2010 upprättade tillämpningsprotokollet mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om förfarandena för fullgörande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande.

Eftersom tillämpningsprotokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i tillämpningsprotokollet mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om förfarandena för fullgörande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återtagande

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i S:t Petersburg den 12 december 2010 mellan Republiken Finland och Ryska federationen upprättade tillämpningsprotokollet om förfarandena för fullgörande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om återta-

gande gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i protokollet och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 14 juni 2012

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Inrikesminister *Päivi Räsänen*

*Protokollets text***TILLÄMPNINGSPROTOKOLL MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH RYSKA FEDERATIONENS REGERING OM FÖRFARANDENA FÖR FULLGÖRANDE AV DET AVTAL OM ÅTERTAGANDE SOM INGICKS DEN 25 MAJ 2006 MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH RYSKA FEDERATIONEN**

Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering, nedan parterna, som vill skapa nödvändiga förutsättningar för fullgörandet av det avtal om återtagande som ingicks mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen den 25 maj 2006, som beaktar den mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds regering den 23 juni 1960 ingångna överenskommelsen angående ordningen på gränsen mellan Republiken Finland och Ryska federationen och ordningen för utredning av gränstilldragelser (nedan gränsordningsöverenskommelsen), har avtalat om följande:

Artikel 1*Behöriga myndigheter*

1. Följande behöriga myndigheter ansvarar för fullgörandet av avtalet om återtagande:
för parten Republiken Finlands del:
behöriga myndigheter - Migrationsverket, polisen och gränsbevakningsväsendet
för parten Ryska federationens del:
behörig central myndighet - Federala Migrationstjänsten
behöriga myndigheter - Ryska federationens utrikesministerium och Federala säkerhetstjänsten.
2. Parterna ska utan dröjsmål informera varandra via diplomatiska kanaler om ändringar som gjorts i förteckningen över behöriga myndigheter i stycke 1.
3. För att fullgöra detta tillämpningsprotokoll ska parterna via diplomatiska kanaler utbyta information om de behöriga myndigheternas ansvarsfördelning och kontaktuppgifter inom 30 dagar från det datum då protokollet träder i kraft.
4. Parterna ska utan dröjsmål informera varandra via diplomatiska kanaler om ändringar i de behöriga myndigheternas ansvarsfördelning och kontaktuppgifter.

Artikel 2*Ansökan om återtagande samt svar på den*

1. Ansökan om återtagande och svar på den sänds och tas emot av den behöriga myndigheten i Republiken Finland och den behöriga centrala myndigheten i Ryska federationen.
2. Ansökan om återtagande sänds per post eller med kurir. Svaret på ansökan om återtagande sänds per post eller med kurir och dessutom med teknisk utrustning som är avsedd för överföring av handlingar. En mottagen ansökan om återtagande och ett mottaget svar bekräftas genom kvittering.
3. Vid påskyndat förfarande ska en ansökan om återtagande av en person som anhållits på den begärande partens gränsområde efter att olagligt ha överskridit riksgränsen mellan Ryssland och Finland sändas mellan de befullmäktigade i gränsärenden som med stöd av gränsordningsöverenskommelsen verkar vid riksgränsen mellan Finland och Ryssland inom den tid som anges i artikel 6.3 i avtalet om återtagande samt svaret på ansökan inom den tid som anges i artikel 11.3 i avtalet. I övriga fall ska en ansökan om återtagande som uppgjorts vid på-

skyndat förfarande samt svaret på den sändas mellan den behöriga myndigheten i Republiken Finland och den behöriga centrala myndigheten i Ryska federationen.

Artikel 3

Övriga handlingar

1. Om den begärande parten anser att andra handlingar än de som nämns i bilaga 2-5 i avtalet om återtagande kan ha väsentlig betydelse vid fastställandet av medborgarskapet för den som återtas eller vid konstaterandet av grunderna för återtagande av tredjeländers medborgare eller personer utan medborgarskap, kan dessa handlingar fogas till den ansökan om återtagande som sänds till den anmodade parten.

2. Den anmodade parten beslutar huruvida de handlingar som nämns i stycke 1 i denna artikel ska beaktas vid behandlingen av ansökan om återtagande.

Artikel 4

Utfrågning

1. Om den begärande parten inte kan förete någon av de handlingar som räknas upp i bilaga 2 och 3 till avtalet om återtagande, ska den anmodade parten på den begärande partens önskan, vilken har uppgetts i punkt D i ansökan om återtagande, utfråga den person som ska återtas för att klarlägga hans eller hennes medborgarskap.

2. Genomförandet av en utfrågning

För den finska partens del genomförs utfrågningen av Republiken Finlands diplomatiska eller konsulära ombud eller en representant för den behöriga myndigheten i Ryska federationen,

För den ryska partens del genomförs utfrågningen av Ryska federationens representant för den behöriga centrala myndigheten vid en diplomatisk beskickning eller ett konsulat i Republiken Finland. Om det inte finns någon sådan representant, utfrågas personen av en tjänsteman vid Ryska federationens diplomatiska beskickning eller konsulat i Republiken Finland.

3. När den anmodade parten mottagit ansökan om återtagande och samtidigt en begäran om utfrågning, ska parten genomföra utfrågningen inom 7 kalenderdagar. Tidsfristerna för behandling av ansökan om återtagande börjar i detta fall löpa det datum då den anmodade parten har meddelat resultatet av utfrågningen, dock senast 10 kalenderdagar efter det att ansökan om återtagande mottogs.

4. Om resultatet av utfrågningen inte bestyrker att den person som ska återtas är den anmodade partens medborgare, ska ansökan om återtagande enligt stycke 3 i denna artikel utan tilläggsutredningar sändas tillbaka till den begärande parten med ett meddelande om resultatet av utfrågningen.

Artikel 5

Ansökan om transitering samt svar på den

1. Ansökan om transitering görs mellan Republiken Finlands behöriga myndighet och Ryska federationens behöriga centrala myndighet per post eller med kurir minst tio arbetsdagar före den planerade transiteringen. Mottagandet av en ansökan om transitering bekräftas genom kvittering.

2. Finlands behöriga myndighet eller Ryska federationens behöriga centrala myndighet besvarar ansökan om transitering per post eller med kurir och dessutom med teknisk utrustning som är avsedd för överföring av handlingar senast fem dagar före den planerade transiteringen. Mottagandet av svaret på en ansökan om transitering bekräftas genom kvittering. Svaret

ska innehålla information om huruvida den anmodade parten godkänner transiteringen samt den planerade tidpunkten, det valda gränsövergångsstället vid riksgränsen, transportsättet och eventuell användning av eskorter.

Artikel 6

Återtagande och transitering

1. Parterna fastställer följande gränsövergångsställen för återtagande och transitering:
för den finska parten Helsingfors-Vanda internationella flygplats, Helsingfors och Kotkas hamnar samt alla gränsövergångsställen vid riksgränsen mellan Finland och Ryssland,
för den ryska parten alla gränsövergångsställen vid riksgränsen mellan Ryssland och Finland, alla internationella flygplatser och alla kusthamnar.
2. Parterna ska snarast möjligt via diplomatiska kanaler informera varandra om ändringar gällande de gränsövergångsställen som avses i stycke 1 i denna artikel.
3. Parternas behöriga myndigheter kommer för varje enskilt fall överens om datum och klockslag för överförandet av den person som ska återtas, hur och via vilket gränsövergångsställe utlämnandet ska ske samt om arrangemangen för transitering. Vid påskyndat förfarande vid riksgränsen mellan Finland och Ryssland ska de befullmäktigade i gränsärenden med stöd av gränsordningsöverenskommelsen avtala om de ärenden som nämns i artikel 13.1 i avtalet om återtagande.
4. Parternas behöriga myndigheter ska sträva efter att genomföra transiteringen så snabbt som möjligt.
5. Den begärande parten kan vid behov be den anmodade parten om bistånd vid transiteringen. I sådana fall ska den begärande parten i punkt D i formuläret för ansökan om transitering (bilaga 6 till avtalet om återtagande) ange hurdan hjälp den behöver. Den anmodade parten ska i detta fall i sitt svar uppge om den kan ge den begärda hjälpen.

Artikel 7

Eskort för den som återtas eller transiteras

1. Om personen i fråga ska överlämnas med eskort ska den begärande parten i punkt D i avtalets bilaga 1 om ansökan om återtagande och punkt D i bilaga 6 om ansökan om transitering meddela följeslagarnas fullständiga namn, tjänsteställning och passuppgifter.
2. Om uppgifterna om de följeslagare som nämns i stycke 1 ändras, ska den begärande parten snarast möjligt informera den anmodade parten om detta skriftligen och dessutom med hjälp av teknisk utrustning som är avsedd för överföring av handlingar.
3. Följeslagarna ska följa den anmodade partens lagstiftning då de vistas på den statens territorium.
4. Följeslagarna ska vara civilklädda då de utför sitt uppdrag. De får inte bära vapen eller andra föremål vars innehav är begränsat på den anmodade statens territorium. Följeslagarna ska ha med sig handlingar av vilka det framgår att det har avtalats om återtagandet eller transiteringen samt handlingar som intygar deras identitet, tjänsteställning och befogenhet för eskorten.
5. Parternas behöriga myndigheter ska samarbeta i alla frågor som gäller följeslagarnas vistelse på den anmodade partens territorium. Den anmodade partens behöriga myndigheter ska vid behov bistå följeslagarna i den utsträckning det är möjligt.

Artikel 8

Kostnader

Den begärande parten ska inom 30 dagar från det att kostnadsverifikaten uppvisats ersätta de kostnader i euro som återtagandet och transiteringen har orsakat den anmodade parten och som den begärande parten i enlighet med artikel 16 i avtalet om återtagande ska betala.

Artikel 9

Språk

För att fullgöra bestämmelserna i detta tillämpningsprotokoll ska de handlingar som nämns i artikel 3 i tillämpningsprotokollet och avsnitt III och IV i avtalet om återtagande göras upp på följande språk:

- för den finska partens del på finska, med en översättning till ryska som bilaga,
- för den ryska partens del på ryska, med en översättning till finska som bilaga.

Artikel 10

Konsultering och möten med sakkunniga

1. Parternas behöriga myndigheter kan i samförstånd ordna arbetsmöten och konsultation med sakkunniga om frågor som hänför sig till fullgörandet av detta tillämpningsprotokoll.
2. Vid de konsultationer och arbetsmöten som nämns i stycke 1 ska parternas behöriga myndigheter använda engelska, om ingenting annat avtalas.

Artikel 11

Ändringar

Detta tillämpningsprotokoll får ändras genom en överenskommelse mellan parterna.

Artikel 12

Ikraftträdande och uppsägning

1. Parterna ska skriftligen meddela varandra när de har genomfört de nationella förfaranden som är nödvändiga för att tillämpningsprotokollet ska träda i kraft.
 2. Tillämpningsprotokollet träder i kraft trettio dagar efter det datum då den gemensamma kommittén för återtagande i enlighet med artikel 20.2 i avtalet om återtagande har informerats om tillämpningsprotokollet och meddelats att avtalsparterna har genomfört de nationella förfaranden som är nödvändiga för att protokollet ska träda i kraft.
 3. Tillämpningsprotokollet upphör att gälla när avtalet om återtagande upphör att gälla.
- Upprättat i S:t Petersburg den 10 december 2010 i två originalexemplar på finska och ryska, vilka båda texter har samma giltighet.